

הרמטכ"ל הסרן

הטוראי

סופר מעריב בבאר-שבע מתאר את הופעתו של ייגאל ידן שם, ששוסעה תכופות על-ידי מנהיג הפנתרים השחורים בבאר-שבע, אשר הטיח בידיו את האחריות לכישלון הקרב בתל-מוטילה. בשנות ה-50 הראשונות, שעה שימש כרמטכ"ל: "כדי לצנן את סערת הרוחות, הזמין ייגאל ידן את אלוש להספ עימו לאחור האסיפה, כדי להבהיר סתומות וללכך נקודות שנויות במחלוקת. הפגישה המאלתרת נערכה קרוב לחצות בכינתו של עו"ד ישעיהו זמיר, חבר מועצת עירונית באר-שבע, מועמד ד"ש כנגב בבחירות הפנימיות ל-מועמדי התנועה לכנסת ולמועצה הארצית. עד מהרה הוברר שלשלושתם עבר משותף, לפחות כמה שנוגע לשירות פקיל בצה"ל.

"תוך כדי ליבון, המחלוקת הבטחונית משנותיה הראשונות של המדינה, הוברר שבקט שייגאל ידן כיהן כרמטכ"ל, שירת ויקטור אלוש כחייל בגולני ומכאן בקיאותו בקרב עם הסורים בתל-מוטילה.

"פרופ' ידן, שניסה לשכך את זעמו של ויקטור אלוש, הזכיר לו בין השאר שחיילי צה"ל באותם ימים עסקו לא רק בכיכוכי גבול עקובים מרם עם הסורים, אלא נחלצו גם לעזרת תושבי המעי-ברות, לפי פקודה מיוחדת של המשכיל שהוא עמד בראשו.

"המארה, ישעיהו זמיר, בא לעזרת ידן ואישר שהוא עצמו שירת באותם ימים בצבא קבע בדרגת סרן והפקד כאחראי על הגשת הסיוע לתושבי המעברות באזור בית-ליד..." (מעריב)

פלאטו - מלך ישראל

בכותרת זו, מציג רפל ברקן את אחד האב-סורדים של הדמוקרטיה הישראלית ואת האפשרות שבכוחו של שמואל פלאטו-שרון להיבחר גם למישרת מלך-ישראל, וזאת מתוך הסיבה הבאה: "הח"כים שלנו המציאו דרך חדשה של פעילות פרלמנטרית - חתימה על עצומות. למי שאינו בקי בפרטי העניין: 62 ח"כים חתמו על עצומה אל שר-המישטמים, בה הם מבקשים ממנו שלא להסגיר ישראלי לצרפת..."

בהמשך דבריו קובע ברקן: "בית-המשפט יצטרך לקבוע אם אשם פלאטו או לא. מה שבטוח - בטוח, פלאטו הכריז שירוצן לכנסת... אלא שהח"כים אינם סתם עמך שיכול להת-פעל כמושר השיכונע של היהודי הצרפתי, עמך שהוא כמעט פרנואי חי בטרואמה של כל הגוים רוצים להרע לכל היהודים. עמך יכול לכתוב פמיציה לשר-המישטמים שיביא לכנסת הצעה לשינוי חוק, שיביא לביטול הסכם הסגרה הצעה צרפת. ח"כים אינם יכולים לעשות זאת - הם נמצאים מעל לשר-המישטמים ולא מתחתיו, הם יכולים להצביע ולהביא לשינוי כל חוק. 62 ח"כים הם כחינת רוב מוחס, אלא שנסתבר שבימי מערכת בחירות מסתנורות עיני ח"כים, אי שמא משהו אחר סינור אותן - והם נהפכים לכותבי בקשות ולמריצי רפשות..."

(חוטם - על המשחר)

חירות - ליינ

היבט נוסף לאפשרויות למימון הבחירות, מציג העיתונאי אהרון גבע, ברשימתו, "מקורות המימון של חרות", בה הוא כותב: "בכל המהומה סביב מימון המיפלגות שובחים ירדנים ותיקים כמרידור. מרידור הקים אימפריה גדולה. הוא רכש צי-ענק של אניות נצילו, בין השאר, אשראי שניתן על-ידי ממשלת גרמניה. השבח מי שהיה סגן כפקד אצ"ל ובמשך שנים רבות ח"כ מטעם, חרות' את אחיו? האם תרם מהכספים שהשיג - גם בעזרת המדינה - למפלגתו?"

"בתקופה שבה מתעניינים כולם במקורות המי-מון של מפלגת העבודה, כדאי להתעניין גם במקורות המימון של האחרים..." (דב)

המפלגה חייבת לבוא ראשונה

לפני כחודשיים מסר ח"כ לשעבר דויד הכוהן, מאמר לעורך מעריב על פרשת אשר ידלן, ואחר ביקשו לגנוז את המאמר. אחר פסקי-הדין סיפרה דליה ידלן לכתב הג'רוזלם פוסט, כי גולדה מאיר השפיעה על דויד הכוהן לגנוז את המאמר, בטענה,

ה"מחדל" של יגאל ידן * 62 ח"כים שהפכו

לכותבי-בקשות * האם ל"חירות" .. מימון

בחירות" משלה? * המאמר שגולדה גזזה

ש, המפלגה חייבת עכשיו לבוא ראשונה, על כך הגיב, דויד הכוהן, במכתב שמירסם בג'רוזלם פוסט, בו כתב בין השאר:

"המאמר נמסר לעורך עיתון נכבד. אחרי-כך, ביזמותי שלי, ביקשתי להתראות עם גולדה מאיר והראיתי לה העתק שלו. היא הניחה אתי, ובני-מיקום ספורים שייכנעה אותי להתקשר עם העורך ולמנוע את פירסום המאמר. גולדה היא רעי שנות-חיים; נימקיה הכהירו לי כי עלי לנהוג כעצתה. ביקשתי שמאמרי יוחזר לי ואכן הרבר בוצע מיד.

"הקביעה שקבעה דליה ידלן בעיתונכם, כי גולדה אמרה לי ואני מצטט: המפלגה אמרה היא, חייבת לבוא ראשונה, היא בפשטות מגי-חבת. לא היא ולא אני יכולנו אי-פעם לומר משפט שכזה. ראשונה למה? למדינה? לאמת? לצדק? ולכסוף, שלושה ימים אחרי שיחתי עם גולדה מאיר יצאתי להוציא-אין לחמישה שבועות, ובשכמי נודעו לי הודאתו של אשר ידלן בבית-המשפט ופסקי-דינו, והיתה לי אפשרות להודות לגולדה על ששיכנעה אותי שלא לפרסם את המאמר."

(ג'רוזלם פוסט)

השחתת עם עד

השורשים

מדי כמה חודשים נוהג הסופר ס. יזהר לכתוב רשימה הנוגעת בחיי החולין של העם והמדינה. השבוע פירסם הסופר רשימה בה הוא קובע כי המדיניות הכלכלית, והיענות הממשלה לת-ביעות השכר של הסקטורים הציבוריים מהווה "השחתת עם עד השורשים".

ברשימתו מוסיף יזהר: "זו הנהגת נורמה שאין צינית ממנה: לימדו לאיים כדי להתקיים. ובקרו הקרוב שלם נשלם על כל מה שקיבלנו: הכל ישלמו - כל אחד ואחד מכיסו, וכולנו נשלם בחתימה מעצמאית ישראל. ונמכרים יותר, ותלויים יותר, וריוכניים חתות - נלך אז לפגישה עם הערבים לדון על שלום ועל ביטחון".

ומוסיף ס. יזהר: "אבל הממשלה חייבת לדעת - כל ממשלה - כי עם לא קונים בשום מחיר. וכי עם לא משחרים בשום שלמונים. וכי אם הפרט אסור במתן שוחד - הנהגת העם תממיר טטת וממטפת עימה בכך הכל..." (הארץ)

שיאו של טיטו

בכותרת, צמד העתיד: רבי-ידן, מנסה העי-תונאי יואל מרכוס, לתאר כמה מהלכי-הרוח הציבוריים, בפרוס מרכנת-הבחירות. הוא כותב: "קשה לומר שהליכוד התקרב באחרונה לשי-טון. וזאת לא משום שאין בגוף זה אף סימן אחד לראשית דמוקרטיה פנימית וכי בגוף עשוי לשבור את שיאו של טיטו, במשך הכהונה כראש מפלגה, אלא בעיקר משום שגוף זה אינו עונה לבעיות השעה. צר לומר זאת, אך יש רישם שהכוח הדומיננטי בליכוד הוא עדיין זה שאינו מצליח להימנע מגלישה לדמוגיה, והוא גם זה שניתן את הטון.

"בכנס מועצת הליכוד השבוע התבשרנו, למשל, כי יש פעם במצע הדוחה את הטענה כאילו הליכוד הוא, מפלגת מלחמה". אך להאשים בשל כך את שלפון המערך, בשגיבות רמים ממושכת ובחמש מלחמות קשות' (לרבות כנראה מלחמת השיחרור שהיתה כרוכה בהקמת המדינה) נראה כמשהו בין איוולת לתפלות."

בסוקי השבוע

שר-הבטחון שימעון פרס: "אני ממש מתקשה לבטא בציבור את המילה, אני, אלא-אם" כן הדבר כרוך בקבלת אחריות לשגיאה."

הנ"ל על ח"כ מויכה חריש: "זה, הבוס שלי."

הנ"ל: "בלי אבן לא נוזו."

הפיליטונאי יהונתן גפן: "הצטברו אצלי בשנה האחרונה עשרות רפורטים, ואני לא מעוניין לשלם אותם, כי אני חסיד מושבע של חנייה על מידרכות. אנא, תצביעו בעדי בבחי-רות הבאות ואהיה מחוסן."

ח"כ יוסף שריר על ההצבעה רכיב פרס: "הצבעתי בפאספורט, ליתר בטחון, שאם נפסיד נוכל לנסוע מהר להוציא-ארץ."

אחד מיועצי ראש-הממשלה יצחק רבין על ייגאל ידן: "ד"ש בפנים וזורע בחוק."

פורימית של חידון-הטלוויזיה תשע ברובע, הצביע על השחר קן רוכי גל, שאינו ידוע בי-פירתארו דוקא וקרא: "למה דובי לבש מסיכה?" אחד ממשתתפי התוכנית שאל את אורי אם הוא מבין בספורט. כשהשיב "כן", שאל האיש: "אולי אתה מוכן להסביר לי את המונח הספורטיבי צ.ט.ט.א. אכלה אותה?" השיב אורי: "גש אלי אחרי התוכנית, ואר-אה לך". האפיזודה השנייה הוצאה על-ידי מפיק התוכנית יצחק (איציק) קול, מנכ"ל אולפני הרצליה, בעת העריכה הסופית. ולא שודרה.

בהצלחה בלתי-רגילה. נוסף ל-שגיר ישראל בפאריס, מר-דכי גזית ואשתו רינה, באו לפתיחה גם שחקן-הקולנוע דניאל ז'רין, שסיפרו האר-טוביגראפי הוא רב-המכר ה-לוטה ביותר כיום בצרפת. הרי-פיע גם האם הטרייה הברונית ניקי רומטשיד שבאה עם בעלה נתנאל, ורבים אחרים. אילנה רואינה לתוכנית-הטל-וויזיה הסופולרית מגזין היום. והמראין הציגה כ,הפסלת מס-פר אחד" של ישראל.

הבדרן אורי זוהר אינו ידוע כעדי-נפש במי-חד. בעת צילומי התוכנית ה-

חלי גולדנברג הדוגמנית המצלחה, הופיעה ה-שבוע למסיבת-פורים ללא מסיכה, אבל בתיסרוקת מתולתלת ובשימלת-מאקסי שחורה. כשנשאלה למה התחפשה, השיבה: "לאריס דוויסקו". לשאלה במה מת-בטאת תחושתה, השיבה חלי בקול מנפנף: "אני כותבת שירים..."

יעקב רומבליט מי שהיה בעל טור סאטירי פופולרי בהארץ ואחד מכותבי הפיזמונים המחוננים במדינה, נעלם בשנים האחרונות וחזל לפרסם את כתיבתו. יענקל'ה, ששהה תקופה מסויימת בחו"ל, חזר ארצה והחליט לחדש את פעילותו, אולם בתחום שונה: הוא מלחין ושר שירים שהוא כותב בעצמו. לדבריו, איש אינו מצצע את שיריו טוב ממנו. לאחר תקופת-הסגר ממושכת חידש גם את פעולתו החברתית, וניראה בשבוע שעבר רוקד בחברתה של הזמרת גיזי כץ, במועדון-ההילה החדש שנפתח בתל-אביב, פיקוקס.